

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Peiter, Peter og Peer

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 41. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr05val-shoot-idm139748573833728/facsimile.pdf> (tilgået 16. maj 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

dien om »Fra Diavolo« og bestemt sig for Røverhaandværket som det Yndigste i Verden.

Peter vilde være Skraldemand, og Peer, der var saa sød og saa artig en Dreng, buttet og rund, men bed sine Negle af, det var hans eneste Feil, Peer vilde være »Fa'ere«. Det sagde nu hver, naar man spurgte dem: hvad de vilde være i Verden.

Og saa kom de i Skole. En blev Dux, og En blev Fux, og En kom midt imellem, men derfor kunde de jo være lige gode og lige kloge, og det vare de, sagde deres meget indsigtfulde
10 Forældre.

De kom paa Børnebal; de røge Cigarer, naar Ingen saae det; de toge til i Kundskaab og Kjendskaab.

Peter var fra lilla af stridig, som jo en Røver maa være; han var en meget uartig Dreng, men det kom af, sagde Moderen, at
15 han led af Orm; uartige Børn have altid Orm: Mudder i Mavnen. Hans Stivhed og Stridighed gik en Dag ud over Modersens nye Silkekjole.

»Stød ikke til Kaffeboardet, mit Guds Lam!« havde hun sagt.

»Du kunde vælte Flødepotten, og jeg faaer Stænk paa min nye
20 Silkekjole!«

Og det »Guds Lam« tog med fast Haand om Flødepotten og heldte med fast Haand Fløden lige i Skjødets paa Mama, der ikke kunde lade være at sige: »Lam! Lam! det var ikke besindigt,
[136] Lam! Men Villie havde Barnet, maatte hun indrømme. Villie
25 viser Charakter, og det er saa lovende for en Moder.

Han kunde ganske vist være bleven Røver, men blev det ikke lige efter Ordet; han kom bare til at see ud som Røver: gik med bulet Hat, bar Hals og lange, løse Haar; han skulde være Kunstner, men kom kun i Klæderne, saae dertil ud som en Stokrose;
30 alle de Mennesker, han tegnede, saae ud som Stokroser, saa lange vare de. Han holdt meget af den Blomst, han havde ogsaa ligget i en Stokrose, sagde Storken.

Peter havde ligget i en Smørblomst. Han saae saa smørret ud om Mandvigerne, var gul i Skindet, man maatte troe, at
35 blev han skaarret i Kinden, da kom der Smør ud. Han var som fædt til Smøkrammer, og kunde have været sit eget Skilt, men inderlig, saadan inden i sig var han »Skraldemand«: han var den musikalske Deel af den Peitersenske Familie, »men nok for dem Allesammen!« sagde Naboerne. Han lavede sytten nye

3 og saa] og r0. 9 vare] k, var r, var 0A, var B. 11 røge] røg kr0. 13 stridig] stiv og stridig kr. 35 skaarret] skaarsen B.